

Култура

БЕЛГОРОД-ДНЕСТРОВСКИТЕ АРТИСТИ ПЕЧЕЛЯТ ДОСТОЙНИ НАГРАДИ ВЪВ ВАРНА

„От миналото, в настоящето, за бъдещето!“ — стана мотото на XXIII Национален фестивал „Листопад на спомените“, проведен през октомври месец в Двореца на културата и спорта на гр. Варна, Р България, който всяка година представя любителското творчество на пенсионерски състави за български фолклор, стари градски песни и шлагери. Организатори на фестивала бяха: Съюзът на пенсионерите, Фондацията „Листопад на спомените“, областния и общински съвет на гр. Варна и в-к „Пенсионери“.



Преди 22 години този фестивал започна като преглед на аматьорските колективи, действащи при пенсионерските дружества. За изминалото време той се разрасна, а участниците му с всяка година стават все повече и от различни краища на България и други държави.

През 2015 г. в гала-концерта на фестивала взе участие вокалният колектив „Майчина обич“, действащ към Белгород-днестровското българско културно-просветно дружество. Тогава колективът беше посрещнат много радушно от публиката с песните „Море соколо пие“ и „Руме моме“, а солистките му **Анна Гречка** и **Тамара Душанина** изпълниха песента „Майчино рамо“. Високото ниво и техниката на тези изпълнения изненадаха и учудиха всички в залата, за което бесарабските български изпълнители бяха надарени с дълги и горещи овации.

Тази година колективът „Майчина обич“ взе участие в конкурсните надпреварвания на фестивала „Листопад на спомените“. Освен колектива от Белгород-днестровския, участваха 226 творчески колектива и 70 самостоятелни изпълнители. Зрителите се насладиха на аматьорите в жанрове на автентичен и обработен фолклор, стари градски, туристически и патриотични песни, поетични изпълнения и актьорски превъплъщения, както и на солови изпълнения.

Като голяма признателност на фестивала за ансамбъл „Майчина обич“ стана печеленето на главната награда „Голям сребърен лист“, грамоти на „Листопад на спомените“ и в-к „Пенсионери“. Със сълзи на очи зрителите, сред които бе и автора на песента-победител „Майчино рамо“, с упоение слушаха прекрасното пеене на Анна Гречка и Тамара Душанина. Дуетът също бе отбелязан с грамоти на фестивала и редакцията на „Пенсионери“.

Вокалистите на Белгород-днестровския колектив си заминаваха от прародината България, препълнени от радост, щастие и гордост от преминалия фестивал, от спечелените награди и подаръци. Но най-главното бяха душевните общувания със сънародниците, от проявените чувства на братство, любов, отношение към нас, бесарабските българи, и украинския народ.

Впечатленията си от преминалия фестивал сподели ръководителят на ансамбъла „Майчина обич“ **Владимир Късса**: „Това е фурор, страст и елегантност на творчеството на хората от трета възраст — пенсионерите. Зрителите със сълзи, възхищение и радост се наслаждаваха на самобитния талант на изпълнителите на песните, танците, композициите и авторската четене. В огромната зала на Двореца на културата и спорта във Варна три дни цареше веселие, радост, грижа,

дружба и разбиране, всепоглъщаща любов на красотата. Благодарение на организаторите на фестивала, „Листопад на спомените“ призовава сегашното и бъдещето поколение да пазят културата и традициите на българския народ, да не забравят старите народни песни, българските обичаи и традиции, които трябва да се предават от поколение на поколение, за да я има българската култура“.

Участниците във вокалния ансамбъл „Майчина обич“ изказват огромна благодарност на съвета на дружеството за спонсорската подкрепа на добрите, благодарни и неравнодушни хора като: **Дмитрий Пенев, Василий Кащи, Василий Болгар, Дмитрий Качанов, Николай Георгиев, Сергей Манитенко, Георгий Кофов, Владимир Сорока, Николай Куралов** и много други, които съдействаха с огромна помощ ансамбълът достойно да се представи на международно ниво. Слава и благодарение на Господ, че има такива човешки сърца и души, които винаги са открити за творение на добри дела!

Пожелаваме на ансамбъл „Майчина обич“ и въдъще да печелят още много награди и да придобият званието „народен“.

Надежда СОКОЛЮК,
отговорен секретар
на Белгород-Днестровското българско културно-просветно дружество

«А НУ-КА, ДЕВУШКИ! А НУ КРАСАВИЦЫ!»

Недаром говорят — человетеку не столько лет, на сколько он выглядит, а насколько молода его душа.

«В чем же секрет Вашей молодости?» — спросил участник женского вокального ансамбля «Какие наши годы», который в конце октября отпраздновал свой очередной день рождения. Они мне хором дружно ответили: «Главное в жизни — сердцем не стареть!».

Действительно более десяти лет назад, я тогда работал в нашем ДК режиссером и художественным руководителем, мы с директором ДК **Далаковой И.В.** и музыкантом **Слепченко А.Н.** решили создать клуб ветеранов и при нем создали вокальный ансамбль «Какие наши годы!». К нам пришли в ансамбль прекрасные женщины, большие трудяги, любители песни, просто красавицы, которым так и хочется сказать словами из старого доброго фильма «Богатая невеста», где звучала песня И. Дунаевского «А ну-ка, девушки! А ну красавицы!»: «Вы действительно красавицы, талантливые артисты, радуете не только своих близких, родных, но всех, кто вас слушает на сцене!» Возраст им не помеха, в зной, в пургу они спешат на репетицию в ДК, ездят с кон-



цертами, были участниками областного фестиваля в г. Одессе военно-патриотической песни — стали дипломантами, и в этом большая заслуга хормейстера и музыканта от Бога И.В. Далаковой и А.Н. Слепченко — и это все делается на общественных началах, без оплаты труда — это просто энтузиасты.

В репертуаре ансамбля: болгарские народные песни, песни разных композиторов, украинские народные песни. Возраст солистов ансамбля от 60 до 75 лет.

Очень жаль, что ушли из жизни с ансамбля талантливые женщины — узник концлагеря **Нина Столярова**, работница торговли **Елена**

Балабан, Акулина Арнаутова. Временно из-за болезни не выступают кассир **Ирина Андреева**, работник архива **Ирина Баркова**, санитарка **Мария Балабан**, оператор **Раиса Дойчева**, но мы надеемся, что в ближайшее время они выйдут на сцену.

Хочу назвать имена тех, кто сейчас работает во благо ансамбля «Какие наши годы», состоит в его составе. Это заведующая детсадом «Колосок» **Дора Генчевская**, воспитатель детского сада «Колосок» **Лина Балабан**, костоправ поселка **Яна Бичева**, дезинфектор **Лидия Бичева**, педагог ПТАУ **Марина Далакова**, первый женский парикмахер по-

селка **Мина Переверза**, фермер **Соня Ющенко**, работник торговли **Дона Руссева**, экономист **Римма Иликчиева**, руководитель ансамбля **Ирина Далакова**, аккомпаниатор ансамбля **Анатолий Слепченко**. По их словам, музыка — это отдушина, радость в жизни, песня помогает им жить, дает силы, «ансамбль — это вторая наша семья». А Анатолий Слепченко сказал: «Они мои талантливые красавицы! Так держать!»

И я присоединяюсь к нему от имени мужчин и говорю: «Низкий вам поклон за талант и спасибо, что вы есть!»

Михаил КАЛАЯНОВ,
пос. Суворово
Измаильского р-на

Православно наследство

СВЕТИ ЧУДОТВОРЦИ И БЕЗСРЕБРЕНИЦИ КОЗМА И ДАМЯН 14 НОЕМВРИ

Светите Козма и Дамиан, братя по плът, били родом от Азия. Баща им бил езичник, майка им на име Теодотия — християнка. Останала вдовица след смъртта на мъжа си, тя прекарвала времето си в усърдно служене на Христа и посветила целия си живот на благоугаждане на Бога. Живеейки Богоугодно, Теодотия научила на това и своите възлюбени деца Козма и Дамиан, възпитавайки ги в доброто наставление на християнската вяра, в изучаване на Божествените Писания и във всяка добродетел.

Когато достигнали пълнолетие и се увърдили в непорочния живот в Господния закон, Козма и Дамиан били като два светилника на земята, сияещи с добри дела. Те получили от Бога дара на изцелението и подавали здраве на души и телата, лекувайки всяка болест, изцелявайки всеки недъг и всяка язва сред народа и изгонвайки злите духове. Те помагали не само на хората, но и на животните и от никого не вземали нищо, тъй като вършели всичко това не заради печалба, не за обогатяване със злато и сребро, но заради Бога, желайки чрез любовта към ближния да изразят любовта си към Него. Чрез изцеленията те търсели не своята слава, но Божията, и изцелявали хората за прослава на името на Господа, дарувал им силата на изцелението. Те избавяли от болестите не толкова с билки, колкото с името на Господа, без пари и награда, даром, изпълнявайки Христовата заповед: „Даром получихте, даром давайте“. Затова те получили от вярващите името безвъзмездни лекари, безсребреници.

Като преминали добродетелно попрището на земята си живот, те мирно и благочестиво починали. Прославили се с много чудеса не само през живота си, но и след смъртта си, те са горещи застъпници и добри целители на нашите болести, душевни и телесни.

За тяхната нестяжателност и безвъзмездно лекуване съществува следното предание. Една жена на име Паладия в продължение на много години лежала болна и не получавала никаква помощ от различни лекари. Като чула, че светите Козма и Дамиан изцеляват всякакви болести, тя изпратила при тях с молба да я посетят преди смъртта ѝ. Светиите приели молбата ѝ, отишли в дома ѝ и тази жена веднага получила изцеление според вярата си чрез идването на светите лекари при нея и станала от леглото си здрава, славейки Бога, дарувал на Своите раби такава благодат на изцеление.

От благодарност към своите лекари за стореното ѝ благодеяние тя поискала да им направи подарък. Но те никога не вземали нищо от никого, защото не продавали благодатта, която имали от Бога. Жената имала намерение да убеди поне единия от тях да приеме от нея макар и най-малкия дар: тя взела три яйца и тайно отишла при свети Дамиан и го заклевала в Бога да вземе от нея тези три яйца в името на Света Троица. Дамиан, като чул името на Троициния Бог, приел от жената този малък дар, заради великата клетва, с която го заклела. Свети Козма, като узнал за това, много се натъжил и преди смъртта си направил завещание да не погребват Дамиан близо до него, тъй като той нарушил Господнята заповед и взел от жената награда за изцелението.

Свети Козма починал в Господа, дошъл часът на смъртта и на Дамиан и той се преставил от временния живот във вечния. Хората били затруднени — къде да погребат Дамиан, защото знаели за завещанието на свети Козма и не смеели да положат брат му близо до него.

Докато били в недоумение как да постъпят, дошла една камила, която преди била бесновата и получила изцеление от светиите. Тя проговорила с човешки глас — да не се съмняват да погребат Дамиан близо до Козма, тъй като той взел трите яйца от жената не заради награда, но заради Божието име. Така честните им мощи били положени заедно в така наречения Фереман.